

Posudek práce

předložené na Matematicko-fyzikální fakultě
Univerzity Karlovy

- posudek vedoucího posudek oponenta
 bakalářské práce diplomové práce

Autor: Bc. Václav Bára
Název práce: Elektromagnetická rotační superradiance
Studijní program a obor: Fyzika, Teoretická fyzika
Rok odevzdání: 2017

Jméno a tituly vedoucího/opponenta: Mgr. David Kofroň, PhD.
Pracoviště: Ústav teoretické fyziky, MFF, UK
Kontaktní e-mail: d.kofron@gmail.com

Odborná úroveň práce:

- vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Věcné chyby:

- téměř žádné vzhledem k rozsahu přiměřený počet méně podstatné četné závažné

Výsledky:

- originální původní i převzaté netriviální kompilace citované z literatury opsané

Rozsah práce:

- veliký standardní dostatečný nedostatečný

Grafická, jazyková a formální úroveň:

- vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Tiskové chyby:

- téměř žádné vzhledem k rozsahu a tématu přiměřený počet četné

Celková úroveň práce:

- vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Slovní vyjádření, komentáře a připomínky vedoucího/oponenta:

Předložená diplomová práce se zabývá stále aktuálním tématem superradiance černých děr (přehledová kniha Superradiance vyšla l.p.2015), a to za použití moderních metod, s nimiž se autor důkladně seznámil a shrnul je v dodatcích (NP formalismus, skalární sférické harmoniky, vektorové sférické harmoniky, Teukolského rovnice, speciální funkce).

Autor se vyhnul modernímu nešvaru a necituje stovky prací, zato je zřejmé, že citovaná díla skutečně četl.

Text je členěn přehledně, vystavěn postupně a psán čtivě.

V diplomové práci, která tematicky navazuje na bakalářskou práci, se postupně zabývá superradiací na rotující válcové slupce, sféře a konečně i na rotující černé díře (i.e. Kerrově řešení). Superradiance na válci i sféře je zpracována detailně, téměř pedagogicky, a je patrné, že autor výpočty prováděl sám a velmi dobře se v problematice orientuje.

Maticová formulace hraničních podmínek je přínosná.

Bohužel, v posledním odstavci závěrečné kapitoly je formulována otázka, která je položena už v zadání práce. Je tedy vidět, že hlavní cíl nebyl splněn, pravděpodobně pro nedostatek času. Stejnou příčinu má jistě množství překlepů.

Přesto je práce velmi hezká.

Případné otázky při obhajobě a náměty do diskuze:

1. V kapitole 3.6 autor zkoumá přesnost aproximace konečných dimenzí (nekonečně rozměrné čtvercové matice nahradí konečně rozměrnými, 1×1 až 16×16).
Lze snadno nahlédnout proč je pro TE vlny dobrá sudá dimenze a pro TM vlny lichá?
2. Výpočet přesnosti, opět kapitola 3.3, probíhá pro jednu zvolenou -- a to velmi speciální -- frekvenci. Frekvenci totálního odrazu. Vzhledem k tomu, že maticové elementy (B.90)-(B.105) závisí na frekvenci, je otázka nakolik přesné jsou dále používané aproximace 1×1 , resp. 5×5 a 6×6 , pro libovolné frekvence.
3. V případě rotující sféry uzavřené v zrcadle se používá dokonce aproximace 1×1 . Ve srovnání s obr. 3.5, kdy se do, při téže dopadající TE $l=1$ vlně, TM modu $l=2$ dostává, pro některé frekvence, relativně mnoho energie je nutné se ptát jaká je chyba zde. Není možné provést aproximaci 3×3 ?
4. Numerické simulace / řešení autor prováděl použitím jakých programů?

Práci

doporučuji

nedoporučuji

uznat jako diplomovou/bakalářskou.

Navrhuji hodnocení stupněm:

výborně velmi dobře dobře neprospěl/a

Místo, datum a podpis vedoucího/oponenta:

Praha, 2.září 2017